

Oplæg

Eleverne skal sidde i bordhold af 3-4 personer af deres eget køn.

Intro til de kommende to timer

Hvem er jeg, og hvorfor har jeg en interesse i at snakke med lige netop jer om lige netop dette emne? Teenageårene var for mig en spændende og forvirrende tid, hvor jeg ind imellem følte jeg skulle forholde mig til alt muligt for første gang, uden jeg var blevet forberedt på det. Sådan var det fx med sex, da jeg begyndte at få kærester. Jeg blev konstant overrasket over, hvad jeg kunne føle af store, vilde følelser om et andet menneske. Og over hvor meget, jeg ikke vidste om det andet køn. Og over hvor i tvivl jeg kunne blive, om jeg gjorde alting rigtigt, og om når han nu rører mig sådan, er jeg så egentlig okay med det? Det er bare eksempler på de mange tanker og overraskelser jeg fik mig i mødet med kærlighed og kærester og grænser og... Jeg kunne godt have brugt nogle flere voksne eller unge, som kunne fortælle mig lidt om, hvad jeg gik ind til. Så det er derfor, jeg er her i dag!

Det første jeg vil slå fast er, at vi er alle forskellige. Vi føler, tænker og oplever forskellige ting. Vi ved også forskellige ting. Det er meget individuelt, hvor meget i herinde har tænkt over de ting, vi skal snakke om i dag. Nogle har lyst til at snakke om det, andre synes det er det mest akavede i hele verden. Nogle har allerede en del erfaring inden for det at være forelsket, have kærester og måske sex. Det skal der være plads til! Derfor vil jeg begynde med at stille jer en række spørgsmål, som for det første vil hjælpe mig til at finde ud af ca. hvad i kunne have brug for at snakke/høre om. Og som for det andet kan hjælpe os til at vide, vi er i et ærligt rum, hvor den du er, og det du føler er der god plads til!

Spørgsmål:

Luk øjnene og ræk "ja" sedlen op hvis du...

- har siddet og set en film med mor og far, og pludselig er der en sex scene, og det er det pinligste i hele verden.
- Har prøvet at onanere
- har set porno
- har snakket med mine venner eller veninder om sex
- har snakket med mine forældre om sex
- har en kæreste
- er forelsket i én men er ikke kærester
- har kysset én
- har haft sex
- har lyst til at prøve at have sex
- har oplevet at få overskredet mine grænser – fx blive rørt på en måde, der ikke var rart eller som jeg ikke var klar til.
- har en kæreste, som gerne vil have sex, men jeg vil ikke.

** For at sikre sig, at nogle ikke bliver fristet til at kigge, har alle elever front mod mig og rækker én af to sedler op. Den ene med "ja" på og den anden med "nej" på.

Hvad skal vi/skal vi ikke snakke om

Dette er ikke seksualundervisning. Det vil sige, vi kommer ikke til at snakke om hvordan sex fungerer, prævention, kønssygdomme, abort og lignende. I må gerne spørge til det bagefter, men det er ikke en del af oplægget.

Vi kommer til gengæld til at snakke en helt del om, hvordan det er at være pige og dreng. Hvordan vi ligner hinanden og hvordan vi er forskellige. Alt sammen i forhold til det at være forelsket, være kærester og spørgsmål om sex. Vi kommer altså ikke til at snakke om, hvis man er tiltrukket af det samme køn eller hvis man ikke føler sig som pige/dreng. Det er også en snak til en anden dag.

Derudover skal vi snakke om hvad sex er, hvorfor det findes og hvad Gud har tænkt med det – der er nemlig rigtig mange gode opdagelser dér. Og så skal vi snakke om onani og porno, og hvordan man kan være kærester på en måde, som er tryk og god og kærlig – men også realistisk. For det kan faktisk godt være svært! (PROGRAMPUNKTER PÅ PP)

Sex – i vores verden og i Biblen

I vores verden:

Eksempler på reklamer, TV programmer, citater. Tinder.

Sex er sjov og ballade. Det er noget, jeg har ret til! Det er noget, der viser om jeg er sej eller ikke. Det handler om mig.

<https://www.dr.dk/nyheder/indland/tre-kvinder-melder-voldtaegt-og-overgreb-pa-roskilde-festival>

* nye og aktuelle eksempler hver gang.

I Biblen:

Skabt af Gud med to formål:

1. At komme helt, helt tæt på et andet menneske – nøgne, som da man blev skabt. Helt sårbare, og kan få lov til at vise, at man elsker hinanden på en måde, der hører lige netop DIG til. Det er derfor biblen lader sex være en del af ægteskabet. Det er fordi sex er så personligt, sårbart og stort, at det er noget Gud ønsker skal være i total tryghed. Hvor det ikke kun handler om, at man gør det fordi man kan lide hinanden og fordi man har lyst – man kan gøre det velvidende, at den anden har valgt mig og har lovet at vil blive hos mig og kun mig hver dag resten af mit liv.

Desuden er sex en gave fra Gud. Det er legende og sjovt. Det er sensuelt og fyldt med begær, som han har skabt i os. Hvis man ikke før har fået en fornemmelse af, at alt det også er fra Gud, kan man passende kigge lidt i den bibelske bog, Højsangen.

2. Få børn. Det er vigtigt det her! For det er folk simpelthen ved at tro, de kan fjerne fra sex. Jeg oplever mange, som slet ikke tænker på det her som et ansvar/en del af at få sex. Og hvis de så oplever at blive gravide, kan de få det klaret på sygehuset. Sex er til for MIN skyld, når jeg har lyst, med hvem jeg har lyst. Sex er ikke til for din skyld. Det er for jeres skyld. Sex har med flere end dig selv at gøre! I Sverige har de lige fået en samtykkelov, fordi mennesker tror for meget, at sex er til for deres skyld.

Rent konkret, kan man blive gravid, når pigen får menstruation. Og man kan have sex, når drengens penis kan erigere. Det tror jeg også er en del af, hvorfor biblen har sat en "grænse" for hvornår man må have sex – fordi det hjælper os til at forstå, at når man har sex, kan man altså ende med at blive gravid, og det er for alle parter en bedre situation, hvis man er i et tillidsfuldt, kærligt og trygt forhold. Og med alle parter mener jeg både kvinde, mand og barn.

Første case/diskussion ved bordene

Hvordan ved man, man er klar til at have sex?

Hvad ville du gøre, hvis din venindes kæreste havde lyst til sex, men hun ikke havde? Hvad ville du sige?

Verdens syn vs biblens syn. Hvad er deres styrker/svagheder?

Hvad kan man gøre for at holde fast i sit eget syn på sex, når andres måske er anderledes?

Pigerne vs. Drengene (skift mellem forventninger ved bordene – snak fra mig)

	<i>Pigerne</i>	<i>Drengene</i>
1) Hvad vil vi have?	Beskyttelse, ømhed Én som vælger mig Personlighed (ældre drenge)	Også personlighed osv. Men lidt mere nysgerrig på at få en udløsning (stressreducerende for mænd) og røre ved nogle bryster.
2) Hvad tiltrækkes vi af?	Totalsituationen. Følelserne omkring at være sammen og hvordan han er over for sine venner og overfor mig osv. Også hvordan han ser ud!	Meget udseende og krop. Det er ikke en særlig type krop nødvendigvis, så i skal ikke sidde og blive bekymret piger!
3) Hvordan har vi det med os selv?	Usikker Nogle viser det, andre er gode til at gemme det væk	Usikker Nogle viser det, andre er gode til at gemme det væk

Porno og onani

Jeg vil lige kort runde onani. Onani er noget meget naturligt, fordi det handler om at lære sig selv som et seksuelt menneske at kende. Det giver god mening at ville udforske sig selv, finde ud af hvordan man ser ud, hvordan en orgasme føles osv. Det er de primære grunde til at onanere. For drenge er der også en ganske fysiologisk grund – nemlig at en udløsning helt naturligt skal komme engang i mellem. Hvis ikke gennem onani, så af sig selv.

Endnu engang er jeg ikke kommet for at fortælle jer hvad i skal og ikke skal – men kommet for at informere og udfordre jeres tanker omkring det i gør. Nogle gange gør vi det bare, fordi det er "normalt". Derfor vil jeg komme med to overvejelser til jer:

1) Onani er for og med jer selv. Det gør det til noget meget andet end sex. Sex handler om jer to – om en dyb, kærlig relation, hvor man ønsker at vise den anden, hvor højt man elsker ham/hende og hvor fantastiske man synes han/hun er.

Onani foregår alene. Og det kan være både rart og meget fristende at trække sig fra fællesskabet, og kun skulle bekymre sig om sig selv. Det er også vigtigt at kunne. Men lige præcis onani, kan ende med at erstatte dét at være sammen med andre og opleve fællesskab og nærhed. Nogle kan faktisk blive ret afhængige af det. Det kan fx hænge sammen med, at man synes det er en smule anstrengende og usikkert at være i det sociale liv. Så hvis i genkender det her behov for at trække sig og være sammen med sig selv – blandt andet for at onanere. Og hvis i egentlig synes det kunne være fedt ikke at tænke så meget over eller behøve så meget. Så ville jeg råde jer til at snakke med en om det.

2) Et stykke tid efter, jeg var blevet kærester med min mand, havde vi en samtale om onani. Jeg blev lidt overrasket over at høre, han onanerede. Fordi jeg var nervøs for, at han tænkte på noget andet end mig. At jeg ikke var sexet nok. Også fordi, vi havde aftalt, vi ikke ville have sex endnu. Så blev jeg rigtig urolig for, om jeg ikke var "god nok" for ham. Sådan kan jeres partner godt have det og det kan derfor være vigtigt at snakke om.

Og nu til porno. Porno er. Mega spændende. Vi er jo så nysgerrige på alt det her! Og det er så rart at kunne få besvaret nogle af vores mange spørgsmål. For mange er porno et oplagt sted at søge hen for at få sin nysgerrighed stillet. Og det kan faktisk være så spændende, at det kan være helt vildt svært at stoppe igen, også hvis man får lyst til ikke længere at se porno. Når jeg om lidt beskriver 2 ting, vi skal være opmærksomme på, når det kommer til porno, kan det måske give en følelse af dårlig samvittighed. Og kan

følges af en svær beslutning, fordi det bare er enormt spændende at udforske. Hvis i synes det her er svært, - ligesom med alle de andre ting, så hiv fat i en voksen, som i føler i kan snakke med. Det er jer, de er her for.

Okay, der er som sagt 2 ting, vi skal være opmærksomme på omkring porno. To vigtige ting.

1) Pornoindustriens fanger. Pornoindustrien er en fordærvet virksomhed, hvor der er mange eksempler på, at mennesker tvinges til at deltage eller går ind i industrien fordi de har brug for (de små summer) penge, og ikke ser anden udvej. Der er flere slaver i verden i dag end nogensinde før. Og pornoindustrien er en af de store syndere. At se porno, at støtte porno, gør det muligt for disse mennesker at fortsætte med en forfærdelig behandling af andre mennesker og tjene mange penge på det.

2) Porno giver et manipuleret, fejlagtigt billede af sex. Forstørrede bryster, længere penisser. Det er enormt svært ikke at stille sig selv spørgsmålene: Er det sådan, hun skal se ud, er det sådan det skal lyde – skal jeg kunne gøre sådan der? Det påvirker os mere end i aner. Desuden får porno sex til at se nemt og ukompliceret ud. Der er ingen af de små usexede "ups'ere", de usikre kommentarer, de ting den ene vil og den anden ikke har lyst til osv. Sex er noget man finder ud af sammen, og kan altså ikke leve op til bare den enes specifikke forestillinger og idéer.

Porno er super nemt at blive afhængig af. Og denne afhængighed kan få store og ødelæggende konsekvenser. Det kan skade synet på sex og på det andet køn, men det kan faktisk også skade din egen seksualitet. Mange oplever at få problemer med impotens, fordi de har set for meget porno. De bliver immune over for virkeligheden.

Mange former for porno. Og ikke kun decideret porno påvirker vores syn på og forventninger til sex. Tag fx reality TV som Paradise Hotel. TV serier som Game of thrones, how i met your mother eller film. Et godt eksempel på, hvordan det på ingen måde kun er porno, som påvirker vores syn på sex og kærester. Tøsefilm fx. Piger, følg mig lige her.

Når i ser én af de her film (collage af filmcovers) ser i langt hen ad vejen den samme historie. Vores hovedperson er som regel en pige, som rigtig føler sig som en taber. Hun er ikke en del af cheerleaderholdet og hænger ud med de andre seje piger (hun har som regel en kikset, upopulær drengesven – som i virkeligheden er meget rarere end de andre drenge). Hun har til gengæld en eller anden lam hobby som musik eller fotografering. Af uransagelige grunde får den mystiske tilflytter, den flotteste fyr på skolen eller den populære, som alle pigerne sukker efter – øje på vores hovedperson. Måske støder de ind i hinanden på gangen efterfulgt af en lang, intens øjenkontakt mens coldplay begynder at spille i baggrunden (som de jo gør, når man møder sin eneste ene). Måske hører han hende synge ved et totalt uheld, som hun synes er super pinligt indtil han overbeviser hende om, at hun kan og er meget mere end hun tror. Osv osv. Bottomline er, de ender sammen, selvom alle odds er imod dem. Og det er moralen. Din eneste ene vil vise sig for dig i en sky af magiske kameraeffekter, og han vil feje benene væk under dig, fordi du er simpelthen den eneste interessante pige i hele universet. Og så lever i gnidningsfrit og lykkeligt til jeres dages ende uden nogensinde at kigge nysgerrigt på en anden mand, som også er en smule lækker. Fordi han er jo jeres drømmefyr – jeres eneste ene. Hurra. Det. Er. En. Stor. Fed. Løgn.

JEG ER VILD MED DE HER FILM, skal det lige understreges. Jeg sluger det råt. Men lad mig slå fast – det har givet mig enorme udfordringer i mit forhold til min mand. Er i klar over, hvor store krav, det her stiller til den fyr, vi falder for? Han skal give os en følelse af at svæve på en konstant lyserød sky, han skal være den flotteste i lokalet, han skal kun have øje for dig, og så skal han være "the one". Denne her eventyr-drøm af en fyr skal give dig en fornemmelse af, at i hører sammen på en måde som ingen andre nogensinde har hørt sammen på. Han skal få dig til at tro, at den han er og det han kan give dig er milevidt fra det nogen anden fyr kan tilbyde dig. Drengene lad mig lige høre – føler i, i kan leve op til det her? Eller får i lidt lyst til at

synke ned i stolen og tænker: det får jeg da aldrig en pige til at tro?

Korrekt. Det kan i ikke. Fordi det er manipuleret og fejlagtigt billede af, hvordan man bliver forelsket. Og hvem, vi kan blive forelskede i. Den perfekte fyr findes ikke. Den perfekte pige, eller perfekte dreng er dannet af jeres drømme – jeres forestillinger om alle de fantastiske kvaliteter et menneske kan besidde. Han/hun skal være klog, smuk, sjov, udfordrende, anderledes, populær, lækker osv. I vores hoveder samler vi alt det gode – og glemmer, at alle mennesker både indeholder fantastiske ting, men også mange svagheder og mindre heldige samt helt almindelige sider. Som dig selv.

Diskussion

- Tag fat i en serie, flere af jer har set. Diskuter hvordan den viser sex og forelskelse. Snak om, om det kan påvirke jer? Er i enige eller uenige i seriens fremstilling? Hvordan er det at se det, når i er uenige?
- Giver det mening at tale om hvordan vi får det med andre af at se film, porno el lign? Kan jeg godt bare holde det til mig selv uden, det påvirker mig?

Afslutning:

Mange ser på Biblen som en bog fyldt med regler. Mange ser det som en sort/hvid lovbog, du skal følge for at blive accepteret – måske af Gud, måske af din familie eller det kristne samfund. Det er ikke de rigtige briller at have på, når man læser biblen. Biblen er fortællingen om, hvordan Gud elskede mennesker så højt, at han ville give sig selv (sin søn) for at kunne være sammen med dem. I det lys – er der en Gud, som (ligesom vores forældre) sætter nogle retningslinjer op for os, fordi han ved bedre. Det er faktisk forudsætningen for Gud. Jeg tror ikke jeg kunne tro på en Gud, jeg var ligeså klog som. Så går noget af pointen ligesom fra. Han ved hvordan vi bliver fristet, han kender til vores nysgerrighed – han har selv skabt den. Han ved hvordan vi bliver forelsket og hvordan vi kan få lyst til at have sex med én vi elsker (eller finder tiltrækkende). Fordi han har skabt os sådan. Men samtidig ønsker han, vi skal bruge de her fantastiske egenskaber til det gode. I kærlighed til vores næste – og til os selv. Og det er det, jeg gerne vil udfordre jer på, i spørgsmålet om kærlighed, sex, porno og onani. Hvordan sørger i for at gøre ting, som giver jer større kærlighed til mennesker omkring jer – gør det fx det at sætte en pornofilm på? Giver det jer større kærlighed til jer selv? Og det samme gælder, når i overvejer at have sex med jeres kæreste – hvordan er i allermost kærlig over for hende? Hvornår passer i allerbedst på hende eller ham? Jeg tror på, i er skabt med en helt ufattelig værdi. Og derfor fortjener i, at udforske jer selv og de mennesker, som kan give jer et sug i maven og en følelse af at være noget særligt. Det fortjener i! Men i fortjener også at respektere og passe på jer selv. Og det fortjener alle de mennesker i møder også.

Afsluttende skriftlig, privat refleksion

- Hvad tager i med jer fra oplægget i dag?
- Var der noget, som ramte jer, og som i vil huske på?
- Var der noget, i var uenige i eller undrede jer over?

Hvis i vil blive til anonym spørgsmålsrunde, skriv spørgsmål ned nu.

Adam og Eva eksempler:

<https://adamogeva.dk/artikel/den-eneste-ene/>

<https://adamogeva.dk/artikel/10-gode-grunde-til-at-vente-med-sex/>

<https://adamogeva.dk/artikel/flirt-den-vilde-jagt-efter-en-kaereste/>

<https://adamogeva.dk/artikel/hvornaar-er-sex-sex-ifoelge-bibelen/>

<https://adamogeva.dk/artikel/jeg-er-afhaengig-af-porno/>

<https://adamogeva.dk/artikel/kaerestepotentiale-eller-en-god-ven/>

<https://adamogeva.dk/artikel/ridderen-paa-den-hvide-hest/>

REFLEKSIONSPAPIR:

Undervisning af unge om forelskelse, kærester og sex.

Jeg har valgt at dele følgende refleksionspapir op i tre dele. Første del skal dreje sig om den opgave, jeg har stillet mig selv: At tale med unge om forelskelse, kærester og sex. Jeg vil præcisere min målsætning med oplægget og dertil forsøge at sætte netop mit oplæg ind i det brede spektrum af seksualundervisning. Hvad er idéen med netop dette oplæg? Hvilke sammenhænge hører det til i, og hvad kræver det af samarbejde med andre personer, undervisere eller grupper, som tager fat i andre dele af emnet? For mit oplæg er kun én stemme ind i det enorme emne, og disse refleksioner er ligesådan kun én stemme i et væld af overvejelser omkring, hvad det vil sige at tale med børn og unge om forelskelser, kærester og sex lige netop i vores tid.

Efterfølgende, vil jeg dykke ned i min rolle som underviser/oplægsholder. Jeg vil forholde mig til nogle af de mange overvejelser, man må og skal igennem før man på en ansvarlig måde, kan tage fat i så følsomt og vigtigt emne. Det kommer blandt andet til at handle om balancen mellem at være professionel, personlig og privat – altså hvad der skal til, for at være en autentisk, troværdig voksen, de unge kan spejle sig i. Til sidst, vil jeg gå mere i dybden med de didaktiske beslutninger i mit oplæg. Jeg vil forholde mig til indskrænkningen af emnet, rækkefølgen og betydningen af de virkemidler, jeg har valgt at bruge. Som afrunding vil jeg pege på mulige udvidelser af projektet.

Hvad består opgaven i:

Min målsætning med oplægget er todelt.

- 1) Aftabuisere emnet
- 2) Inspirere til egen refleksion

For det første ønsker jeg at åbne op for emnet på en måde, som er afslappende for eleverne. Jeg ønsker, at de føler, det ikke er pinligt eller forkert at tale om. Det havde kolossal betydning for mig, da jeg på et tidspunkt begyndte at tale med mine veninder eller ledere/lærere om oplæggets temaer, fordi det føltes så rart at finde ud af, jeg ikke var alene. Men det kan være enormt svært, hvis man har haft følelsen af at følelser og sex er noget, vi helt skal kæmpe med på egen hånd. Og det er der en reel fare for, at mange af teenagerne tror. Derfor skal oplægget løsne op. Det betyder også, at samtalen mellem eleverne er en væsentlig del af oplægget. Selvom nogle grupper vil have nemmere ved at snakke om spørgsmålene end andre (sandsynligvis vil pigerne finde det lettere, da de ofte er mere "trænede" i at dele intime og følelsesmæssige tanker med hinanden) handler det om, at de kommer i gang så småt. At de får en fornemmelse af, fra min side, at det er helt okay og oplagt at snakke og diskutere med andre om. Også hvis de pakker det ind i jokes og sjove bemærkninger. Det betyder ikke, de ikke får noget ud af snakken.

Oplægget er på ingen måde fyldestgørende. Der er en grund til at Sex og Samfund lægger op til en helt uges undervisning om sex, samliv, selv billeder og så videre. Og min første plan var også et minimum 4 timers kursus, hvor oplægget her kun er én del. Derfor er målet ikke, at de efterfølgende føler sig totalt klædt på og afklarede omkring deres holdninger og tanker om kæresten og sex. Det ville være en utopisk målsætning. Til gengæld har oplægget en klang af selvrespekt og respekt for andre mennesker. Målet er, at de forstår oplæggets pointe i at inspirere og udfordre dem på at passe på sig selv og på andre. At det er det allervigtigste i denne sammenhæng qua deres store værdi. Emnerne jeg tager op, er blot få ud af mange (som man fx bliver klar over, når man kigger på Adam&eva.dk's store og brede artikelarbejde). Det er emner, som har en betydning for mig, og som jeg tror, kan have en stor betydning for dem. Ud fra mine fortællinger, pointer og udvalgte temaer, er håbet at de kan blive inspireret til videre refleksion i deres eget liv og livet med andre. Derfor henviser jeg naturligvis både til samtale med deres lærere og til Adam&Eva. På den måde har de muligheder for at få endnu flere spørgsmål besvaret på henviste steder. Som diskuteret nedenfor har det en betydning i forhold til, hvor de ellers ville gå til for at få afklaring på deres tanker.

Jeg har i forbindelse med opgaven skullet forholde mig en del til spørgsmålet om normoverførsel. Jeg er selv fortaler for, at unge mennesker ikke bliver påduttet ældre generationers "gamle" forestillinger, men at vi i stedet kærligt præsenterer dem for vores erfaringer, og de ting vi har lært ved at gå igennem teenageårene, som de nu befinder sig i. Det er så vigtigt, de føler autonomi i forhold til at vælge selv. Samtidig med, at de altid kan finde vejledning og hjælp i beslutningsprocessen, fordi de ærligt talt har så mange valg at træffe, at de nærmest ikke har tid til at dvæle i at være *sig selv*. Derfor handler det enormt meget om at finde mening i valgene. De skal kunne se meningen i det Gudsgivne forhold til sex og til dem selv, for at det kan betyde noget for dem. De skal mærke, at det er et spørgsmål om kærlighed – til dem selv og til andre, og de skal først og fremmest finde ud af, at det er en værdi for dem. Hvis de beslutter sig for det, vil de kunne være lydhøre overfor "konsekvenserne" af denne selv- og næstekærlighed på en helt anden måde. Og så vil det være deres beslutning baseret på deres livsverden. Når det så er sagt, er jeg klar over, at det er umuligt ikke at iklæde en undervisning i disse temaer (og måske undervisning i det hele taget) en grad af normativitet. Især fordi, jeg tror det klæder denne undervisning, at jeg præsenterer en personlig og derved subjektiv opfattelse og oplevelse af de forskellige temaer. Selvom jeg forsøger at tale om tingene med en rummelighed, der giver plads til uenighed, andre holdninger, eller det at være forskellige steder i livet og i seksuel oplevelse og viden. Så er det stadig min vinkel, mit materiale, mine udvalgte emner og pointer. Og derved er normativiteten svær – og heller ikke hensigtsmæssig totalt at undgå, men et vigtigt opmærksomhedspunkt.

Mig som underviser:

Kristne institutioner og kristne ledere, lærere og pædagoger har et ansvar for at tale med børn og unge om sex. Det har de, fordi sex er så eksplicit en del af vores samfund og børns og unges hverdag. De kender til sex og har holdninger til sex fra de er meget unge, men har samtidig et meget spraglet og ikke fyldestgørende billede af, hvad sex er. Sex er en del af de tusindevis af billede- og videoindtryk, vi med internettet, reklamerne og smartphonenes hjælp, bliver præsenteret for dagligt. Der er en uendelig række af muligheder for at få stillet sin nysgerrighed og få svaret på sine spørgsmål. Og hvis ikke de kristne institutioner og voksne byder ind som en mulighed, får de unge simpelthen ikke, det Gudsgivne forhold til sex at høre. Og jeg tror på, at Guds fortælling om dem som seksuelle mennesker, om deres relationer til andre, om deres følelser og iver efter at blive elsket og at elske, er så værdifuldt, at det simpelthen ikke må komme deres ører forbi. Det er en fortælling om kærlighed og godhed, om nærhed og tryghed. Og det er den største gave, man kan give en usikker, identitetssøgende og (i nogle situationer) bange og ensom

teenager.

Men det sætter os undervisere i et interessant dilemma. Fordi hvordan skaber vi et forum, hvor unge føler de får deres spørgsmål besvaret, samtidig med vi drager en grænse i forhold til den førnævnte eksplicitet, de finder alle andre steder. Jeg er temmelig overbevist om, at hvis de unge føler, vi pakker samtalen ind i vat, indirekte billeder eller tabuiserede formuleringer, vil de have et (oplagt) behov for samtidig at søge information andre steder. Det er naturligvis uundgåeligt, at de er nysgerrige på andre fremstillinger, men det gør kun vores opgave vigtigere: At turde/være i stand til at tale med unge baseret på hvor DE er, hvilke spørgsmål DE søger besvaret, samtidig med, vi præsenterer en mere "fuldkommen" historie om, hvad det vil sige at blive forelsket, hvordan man har et kærligt forhold til en anden, og inden for hvilke rammer, sex bliver en tryk oplevelse, i kærligt fællesskab til en anden.

Inden for lærergerningen taler man om en skildring mellem at være professionel – personlig, og privat. Den gode lærer er ikke kun professionel, men tør også vise personlig karakter. Til gengæld må den gode lærer ikke bebyrde eller gøre eleverne forlegne ved at dele for meget ud af sit privatliv. Det kan skade det gode, autoritetsforhold mellem lærer og elev.

Jeg vil dog påstå, at det kan forholde sig en smule anderledes med dette oplæg. For det første, skal de naturligvis se mig som professionel i det øjemed, at jeg har en eller anden form for faglig ballast/viden, som gør det meningsfuldt, at jeg taler med dem. Men det er langt vigtigere, at de ser mig som person – en lidt ældre udgave af dem selv, end at de ser mig som en distanceret ekspert. Forholdet ville være noget andet, hvis oplægget bestod af decideret seksualundervisning, men det er som sagt ikke formålet.

Desuden vil jeg vove at påstå, at de kan klare en smule mere privatliv i denne her sammenhæng. Både fordi, jeg kommer udefra, så det har ikke risiko for at skade vores videre lærer-elev relation (samme gælder for en eventuel forælder-barn relation). Men også fordi, jeg tror de har brug for en bekræftelse af deres eget privatliv. Den kan de få, hvis jeg tør være ærlig og frimodig i min egen fortælling om forelskelse, kærester og sex. Sådan tror jeg, der er større sandsynlighed for, at de kan få deres spørgsmål besvaret og en del af deres nysgerrighed stillet. Det betyder naturligvis ikke, jeg skal udlægge alle detaljer ved mit sexliv. Men det betyder, jeg fx kan dele med dem, hvordan det føles for mig at blive forelsket, at opdage min kæreste onanerede – og hvordan det var at vente med at have sex, til efter jeg var blevet gift.

Den autentiske underviser

I normale undervisningssituationer, vil mange forhold spille ind i processen mellem lærerens fremstilling af et givent emne til elevens modtagelse af det samme. Her kan fx nævnes lærer-elev relationen, læreren som autoritet, elevens følelse af ejerskab og medbestemmelse over emnet, samt den motivation, læreren formår at fodre hos eleven.

Selvom elevens følelse af ejerskab og dens motivation også har stor betydning for oplægget, er der alligevel stor forskel på de to situationer. Relationen mellem eleverne og mig, skal ske under oplægget. Der er ikke mulighed for at arbejde på den inden. Det giver nogle fordele – fx en nyhedsværdi, som kan skabe en særlig interesse. Og det giver samtidig den udfordring, at jeg fra oplæggets start skal skabe et trygt, tillidsfuldt og respektfuldt rum, som eleverne kan føle sig hjemme i. Forelskelse, kærester og sex er for mange et pinligt og måske endda utrygt emne, hvilket gør udfordringen endnu større. Et af de største våben mod utryghed er humor. Naturligvis, respektfuld humor. Men ved at inkludere pointerne og fortællingerne en smule humor, kan det løsne op og gøre emnet mere tilgængeligt. Samtidig skal andre ting siges i alvor fordi emnet og deres følelser om emnet kræver den respekt.

I stedet for at betone, hvordan jeg kan være en autoritær underviser, vil jeg hellere tage fat i autenticitets begrebet. Ikke fordi de to begreber er uforenelige – langt fra. Autoriteten kan gøre, at eleverne tror på, jeg er sådan én, de bør lytte på. Men autenticiteten kan gøre, at eleverne tror på, det jeg har at sige, er for dem, og at jeg mener, det har betydning for dem. Lad os for god ordens skyld, fortsætte

begrebsafklaringen.

Ifølge undervisningsforsker Per Fibæk Laursen handler autenticitet i undervisningssammenhæng om at gøre noget med helhjertet og personlig involvering. "Modsætningen til det autentiske er både det falske og det mangelfulde" (Laursen, 2004).

Idéen om at skabe en oplægssituation, hvor eleverne føler, jeg har noget på mit hjerte, som jeg føler er af yderste relevans for dem, er optimalt. Min personlige investering og ægthed skal stå skarpt gennem egne fortællinger og den ærlige besvarelse af spørgsmål. Oplægget bør følges af god tid til anonyme spørgsmål for på den måde ikke at afslutte oplægget mangelfuldt. Det er visionerne for min egen rolle som underviser i forbindelse med dette emne.

Didaktiske valg og brug af virkemidler

Oplægget er bygget op som en vekslen mellem snak fra mig – af mindre oplægskarakter, og efterfølgende diskussion i 4 mands, kønsopdelte grupper. Grupperne er kønsopdelte fordi, jeg tror, henholdsvis pigerne og drengene vil have større forståelse for og lignende tanker og udfordringer med deres respektive kønsfælder. Desuden, som nævnt tidligere, håber jeg snakken kan åbne op for videre samtale og en slags fortrolighed, som jeg tror er mest sandsynlig, hvis de sidder pigerne og drengene opdelt. Derudover skal gruppestørrelsen give plads til at det hverken føles som en intim, privat samtale, samtidig med at der skal være plads til at lytte mere end at deltage, hvis nogen har brug for det. Diskussionerne rammesættes gennem spørgsmål, der giver mulighed for at inddrage egne tanker og inspirere til yderligere refleksion. Hvis en gruppe tager en længere snak ud fra ét spørgsmål er det helt okay. Det er ikke en undervisningssituation, hvor de skal komme med de nedskrevne, korrekt memorerede svar. Det er for deres egen skyld og skal tage udgangspunkt i deres livsverden.

Oplæggende fra min side, følges i flere situationer af billeder, modeller, centrale ord på powerpointet og videoklip. Det har både effekt som visuel stimulering og bruges i nogle tilfælde som eksempler, teenagerne skal forholde sig til. Det drejer sig fx om klip, billeder og overskrifter i delen om "verdens syn på sex". Når det så er sagt, er det bærende element mine ord. I andre undervisningssituationer ville jeg sjældent vælge at tale så meget. Men i disse emner for denne aldersgruppe, er det min erfaring, at de nok skal være interesserede nok til at følge med, og at de samtidig synes det er rigtig rart bare at få nogle ting at vide. Få spørgsmål besvaret, og høre mine tanker, som efterfølgende sættes til debat. Igen fordi, det er uendeligt befriende at føle sig mødt i sin egen situation.

Jeg vil hurtigt runde idéen med spørgsmålene i begyndelsen af oplægget. Denne opgave består af en gennemskrevet undervisningsplan – meget til forskel for, hvordan jeg ellers ville gribe en sådan planlægning an. Det har måske mere karakter af et foredrag med et færdigt manus, hvilket jeg ikke har prøvet før. Normalt vil samtalen og formuleringerne blive styret af, hvad eleverne bringer i spil, og hvilken konkret classesammensætning, stemning og situation, vi er i. Spørgsmålene er min måde at få en hurtig fornemmelse af eleverne. Så jeg ved, hvilken grad af frimodighed de bringer i spil, hvilke temaer, som eventuelt er ekstra kærkomne at tale om i dag og lignende. Og på den måde gøre hvert oplæg en lille smule frit fra manus og mulig for prioritering og tilrettelse på stedet. Aktiviteten er dog svær, fordi den samtidig skal have en sikker anonymitet. Jeg har vurderet, at det godt kan lade sig gøre på den beskrevne måde – med papir, der rækkes op. Hvis der bliver smugkigget vil jeg selvfølgelig reagere med det samme og stoppe aktiviteten eller læse spørgsmålene op, som en tematisk intro. På den måde kan deres tanker indstilles på oplægget, dog uden, at min forhåndsviden bliver skærpet.

Jeg havde en idé i min originale plan, som jeg har cuttet ud sidenhen pga. tidsmangel i oplægget. Idéen var en sekvens kaldet "kære dagbog". Kære dagbog skulle fungere som en fortælling, det står for sig selv.

Muligvis samme karakter, hvis historie man følger forskellige steder i løbet af oplægget. Sidenhen har jeg tænkt, at konceptet i det hele taget måske kan stå for sig selv. Hvis man forestiller sig forskellige krydsende karakterer, som man følger gennem deres dagbog. Temaerne kan stadig være kærester, forelskelse og sex, men kan også komme omkring ensomhed, usikkerhed, lavt selvværd osv. Jeg synes projektet er interessant, fordi den personlige fortælling har så meget at byde på: det bliver mere virkeligt, og teenagerne kan på en anden måde identificere sig med karakterernes tanker og udfordringer. Desuden kan den korte dagbogs-form bruges som casemateriale i diverse undervisningssammenhænge. En kort passage eller en karakters længere udvikling kan åbne op for analyse og diskussion. Det er en spændende udvidelse af projektet, synes jeg.